

PROČ NĚKTEŘÍ LIDÉ CHTĚJÍ BÝT HERCI

Někteří z lásky, protože to v nich prostě je. Je to pro ně dobrodružství nebo smysl života.

A někteří pro slávu. Ale sláva? To není cíl.

Ano, Leonardo DiCaprio, Tom Cruise nebo Robert Downey Jr. si vydělávají desítky milionů dolarů za film. Ale pamatuj si:

Sláva je důsledek – ne smysl.

Sláva je nebezpečná! A mnoho duší už oklamal její lesk. Co myslíš, je sláva spravedlivá?

Bylo by to úžasné, kdyby spravedlivá byla a vyřešilo by to mnoho světových problémů. Ale my se musíme srovnat s tím, že sláva prostě spravedlivá není. Sláva je jako blesk! Nikdy nevíš, kam uhoď. Existuje spousta skvělých umělců, ke kterým sláva nikdy pořádně nezavítala. A zároveň je spousta lidí, kteří se stali slavnými, aniž by o to moc stáli nebo aniž by něco skutečně uměli.

Sláva se řídí hlavně tím, co je zrovna „in“ a zdali „to něco“ naplňuje momentální očekávání většinové populace. A dnešní většinová populace (neplatí pro ty vnímavější) má daleko menší nároky na umění. Dnes záleží spíš na tom, jak se kdo umí prodat a ošálit publikum.

Proto na slávu raději nemysli. Sláva není něco, co můžeš ovládat. Soustřed' se na sebe. Na svůj růst. Na své srdce. A na dobrou práci. Protože bez tebe bude svět časem ještě více hloupější.

A tady je něco, co si přečti raději víckrát:

Smysl herectví není v tom, být obdivovaný. Není to exhibice ega. Herectví je sdílení lidskosti. Je to dar.

JAK NĚKDO MŮŽE VĚŘIT TOMU, CO NENÍ PRAVDA?

Možná si říkáš: *Když je na jevišti všechno vymyšlené – postavy, kulisy, světla, hudba –, proč tomu někdo vůbec věří?*

Právě tato otázka je jednou z nejdůležitějších. Divák přece ví, že to není skutečnost – a přesto chce věřit tomu, co vidí. Ale proč tomu chce věřit? A co ho k tomu vede?

Vede ho k tomu:

- touha zažít něco jiného než v běžném životě,
- touha zapomenout na chvíli na svůj vlastní život,
- touha po novém poznání,
- touha po spojení s druhými lidmi,
- touha naučit se v životě něčemu důležitému,
- touha pobavit se.

Divák se nepřišel dívat na triky. Nepřišel hledat chyby. Přišel něco prožít. Cítit. Nechat se vtáhnout do příběhu. A zaplatil si za to vstupenku nebo předplatné na streamovacích službách v TV – takže i on má své očekávání.

Naštěstí máme jako umělci jednu obrovskou výhodu:

Divák nám chce věřit. Proto přišel.

A my ho o té pravdě musíme přesvědčit – tím, že budeme jednat opravdově, jako by to všechno opravdu bylo.

Pokud tě divák vnímá jako skutečnou bytost, která právě teď něco opravdově prožívá, pak herectví děláš správně.